

پردیس فنی کشاورزی

کنفرانس بین المللی سیکسازی و زلزله

جهاد دانشگاهی اسلام کرمان

۱۳۸۹ آذر بهشت

دانشگاه شهروند

بیبود عملکرد چشمهاصال در قابهای خمی فولادی با استفاده از تیرهای کاهش یافته در ارتفاع جان (RBS) تیر

صالح گلابی^۱، بهزاد راضی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد عمران - سازه دانشگاه صنعتی سهند

s_golabi@sut.ac.ir

۲- استادیار دانشکده مهندسی عمران دانشگاه صنعتی سهند

rafezyb@sut.ac.ir

چکیده

اتصالات گیردار سازه‌های فولادی در زلزله نرتیج ۱۹۹۴ و زلزله کوبه ۱۹۹۵ عملکرد ضعیفی از خود نشان داده و عموماً دچار شکست ترد از ناحیه جوش بال تیر به ستون گردیدند. در راستای چاره‌اندیشی برای اجتناب از موارد مشابه در زلزله‌های آتی، محققین اتصالات کاهش یافته در مقطع تیر به نام اتصالات (Reduced Beam Section)، RBS، معروف نمودند، که در آن با کاهش موضعی مقطع تیر در مجاورت ستون، می‌توان از تمرکز تنش در محل اتصال جلوگیری نموده و محل ایجاد مفصل پلاستیک را از اتصال به مقطعی از تیر در نزدیکی برستون منتقل نمود. هدف مقاله حاضر بهبود عملکرد چشمهاصال در قابهای خمی فولادی با استفاده از تیرهای کاهش یافته در ارتفاع جان تیر می‌باشد. برای این منظور قابهای خمی فولادی سه طبقه در نرم‌افزار اجزا محدود ANSYS11.0 تحت بارگذاری دینامیکی غیرخطی قرار گرفتند، لازم به ذکر است که از رکورد زلزله ناغان (با ۰.۷۲g PGA) در تحلیل تاریخچه زمانی استفاده شده است.

کلمات کلیدی: قاب خمی، اتصال کاهش در جان تیر، چشمهاصال، تحلیل تاریخچه زمانی

۱. مقدمه

در زلزله‌های گذشته اتصالات خمی تیر به ستون در قابهای فولادی رفتار نامطلوبی از نظر شکل پذیری و اتلاف انرژی داشتند. برای عملکرد بهینه این اتصالات تمام‌جوشی که BWWF نامیده می‌شدند پیشنهاداتی شد. در این حالت مقطع تیر قبل از رسیدن به ستون بطور موضعی دچار کاهش اندازی در جان یا بال تیر می‌شود تا به این طریق مدد خرابی را از